

СкандаУ - Пустиня

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

В пясъците ме намираш
казваш ми, че не си пустиня.
В пясъците ме намираш
казваш ми Хабиби, ела.

[Припев:]

Сълзите ти нямат нужда май от причина
лицето ти нежно като от коприна.
За очите ти трябва да си подсъдима,
за лъжите ти май няма медицина.

Душата пустиня
отнема от други живота в душите им.
Ненаранима
всички потъват в дюните до един.

На нея нищо така не ѝ минава
тя може от всеки да се лишава.
Може вместо тях даже да решава,
ако иска ще им каже, че луната е лилава.

Там няма приятели, няма предатели
в пясъка потъваш сами.
Тя няма обожатели
от всичките мечтатели
дори не са останали следи.
Тя денем цялата изгаря
там е светла даже нощта.
Тя с огъня се заиграва
не познава дъжда.

[Припев:]

Сълзите ти нямат нужда май от причина
лицето ти нежно като от коприна.
За очите ти трябва да си подсъдима,
за лъжите ти май няма медицина.

В душата пустиня
скитали, страдали бедуини.
Една робиня
пясъците превърна в градини.
По нея боледува
всеки който е спряла да го целува
и опитва с алкохол да се лекува
от сълзите си не може да изплува.

Оставя ги на нула като казино,
че пожелали са любов като на кино
и се усмихват, тихо, недоловимо,
че ги съсипва непоправимо.
Като мираж ги мами
с нейните пози асани.
С нейния вкус умами
душите им на лебеди ги прави - оригами.

[Припев: x3]

Сълзите ти нямат нужда май от причина
лицето ти нежно като от коприна.
За очите ти трябва да си подсъдима,
за лъжите ти май няма медицина.